

Významné řevnické osobnosti

ARNOŠT KOPŘIVA / 12.1.1892 - 13.9.1967 /

"... V Arnovi jsem poznal jednoho z nejušlechtilějších lidí, které jsem ve svém životě potkal. Svůj tvrdý úděl nesl hrdinně a mohl nám být všem v tomto směru často příkladem. Prožili jsme poslední rok neustále v nejužším přátelském styku a dořím, že mi své přátelství zachová ve šťastnějších dobách příštích.

Ladislav Schmit, Kralupy "

Z donisu bayreutského spoluvězně pí. Kopřivové

Arnošte Kopřivu zavál do Řevnic " vítězný únor ". Na počátku padesátých let byl na hodinu propuštěn z armády a do 14 dnů musel s celou rodinou opustit Prahu. Spoluvězenkyně jeho ženy z nacistického koncentráku Alba Bedřichová se pronásledované rodiny ujala. Tak se Kopřivovi stali našimi spoluobčany.

A.K. se narodil v Nových Hvězdlicích u Vyškova. Otec tam byl truhlářem a řezbářem kostelních soch. Jako malý chlapec zcela osiřel, ale protože byl dobrým žákem, byl přijat za choralistu v brněnském klášteře augustiniánů, kde r. 1912 maturoval. Jako choralista se musel věnovat zpěvu, dále se pak věnoval hře na violu a varhany. Později vystudoval ještě obchodní akademii. Za první světové války bojoval na italské frontě. Po návratu se stal jedním z prvních důstojníků nově se formující Československé armády. Působil jako profesor na Vojenské akademii v Hranicích. Po sňatku s Eliškou Snáčilovou v r. 1929 byl přeložen do Prahy, odkud v r. 1935 byl přeložen do Olomouce jako velitel posádky.

Do okupaci jej Němci ihned uvěznil. Po návrhu na trest smrti dostal doživotí. Během války prošel mnoha věznicemi a koncentráky. Posledním byl Creusen u Bayreuthu. Tam byli vězni zaměstnáni ve zbrojním průmyslu. Samozřejmě tam působili nejhrůznější sabotáže, ale z každé serie vyrobených pušek jich několik zabavili a zazdívali pak ve sklepě tovární haly, včetně zkušební munice. Když se blížila americká armáda, provedli vězni Němci neočekávaný převrat strážnice. Podařilo se jim bez vlastních ztrát zatknout všechny bachaře a esesáky a přivítat v bráně tábora Američany. Bayreuth byl v úplném německém obklíčení a tak vězni přinesli ze sklepa 500 pušek s municí a 370 na kost vyhublých a zesláblých politických vězňů vytvořilo 3 roty a pomáhali Američanům čistit území okolo koncentráku. A po likvidaci německé posádky pomáhali při civilní správě oblasti. Vědek také Colonel Arnošt Kopřiva převzal z rukou gen. Pattona Medal of Freedom / Medaili Svobody /. S americkou armádou přišel na Chebsko; byl posádkovým velitelem v Aji a v chebském Národním výboru se stal velitelem Národních strážů. Když začalo Frašské povstání a vojáci měli přísný zákaz vycházet, všichni prý plakali, protože nesměli jít Praze na pomoc. Tu muselo přijít osvobodit Slavná Rudá Armáda...

Po příchodu do Prahy byl povýšen do hodnosti plukovníka a byl jmenován členem generálního štábu, současně byl posádkovým velitelem ve Slaném. S návrhem na povýšení do hodnosti brig. generála měl odejít jako vojenský atašé do Moskvy. Místo toho ale přišlo násilné penzionování a vystěhování z Prahy.

Současně se to ale stalo mohutným impulsem k intenzivní kulturní práci v Řevnicích. " Náš pan plukovník ", jak jsme jej titulovali, v této činnosti hledal zřejmě zapomnění na křivdy, jichž se na něm dopustili ti, kteří mu negahali ani ke kotníkům. Bylo mezi nimi dosti zrádců a kolaborantů. V řevnicích se vyžíval v muzice: byl dirigentem pěveckého sboru Baráčaňků a Chrámového sboru, který měl i orchestr. Byl sborníkem mužského pěveckého sboru Osvětové besedy a působil jako muzikant v různých kapelách a orchestrech, které vznikaly k různým příležitostem.

Zemřel ve vojenské nemocnici v Praze na rakovinu páteře. Bylo zakázáno rozloučení s vojenskými poctami až do úplného konce mu bylo nésti úděl " západáka ".